

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 19/24

V Luxemburgu 30. januára 2024

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-560/20 | Landeshauptmann von Wien (Zlúčenie rodiny s maloletým utečencom)

Uznaný maloletý utečenec bez sprievodu má právo na zlúčenie rodiny so svojimi rodičmi, aj keď sa stal plnoletým v priebehu konania o zlúčení rodiny

Za výnimočných okolností prejednávanej veci sa povolenie na vstup a pobyt musí udeliť aj plnoletej sestre tohto utečenca, ktorá potrebuje trvalú pomoc svojich rodičov z dôvodu vážnej choroby

Súdny dvor spresnil, že maloletý utečenec bez sprievodu má právo na zlúčenie rodiny so svojimi rodičmi, aj keď sa stal plnoletým v priebehu konania o zlúčení rodiny. Zlúčenie rodiny sa musí výnimočne vzťahovať na plnoletú sestru, ak potrebuje trvalú pomoc svojich rodičov z dôvodu vážnej choroby. V opačnom prípade by bol utečenec fakticky zbavený práva na zlúčenie rodiny so svojimi rodičmi. Toto právo nemožno podmieniť tým, aby maloletý utečenec alebo jeho rodičia mali pre seba a jeho sestru ubytovanie, zdravotné poistenie, ako aj dostatočné príjmy.

Po tom, čo maloletý sýrsky štátny príslušník bez sprievodu získal v Rakúsku postavenie utečenca, jeho rodičia, ako aj jeho plnoletá sestra požiadali v tomto členskom štáte o povolenie na pobyt, aby sa k nemu mohli prisťahovať. Rakúske orgány zamietli tieto žiadosti, ako aj následné žiadosti o zlúčenie rodiny z dôvodu, že maloletý sýrsky štátny príslušník dosiahol po ich podaní plnoletosť.

Rodičia a sestra napadli toto posledné uvedené zamietavé rozhodnutie na Správnom súde vo Viedni. Uvedený súd požiadaval Súdny dvor o výklad smernice o práve na zlúčenie rodiny¹. Okrem iného uviedol, že sestra je z dôvodu mozgovej obrny úplne a trvalo odkázaná na pomoc svojich rodičov, takže rodičia ju nemôžu nechať samu v Sýrii.

Súdny dvor pripomenul, že smernica poskytuje utečencom samostatnú ochranu. Vzhľadom na ich osobitnú zraniteľnosť osobitne podporuje maloletých utečencov bez sprievodu tým, že im priznáva právo na zlúčenie rodiny s ich rodičmi.

V prvom rade Súdny dvor rozhodol, že **maloletý utečenec bez sprievodu, ktorý dosiahol plnoletosť počas konania o žiadosti o zlúčenie rodiny so svojimi rodičmi, má právo na takéto zlúčenie**.² Toto právo totiž nemôže závisieť od toho, ako rýchlo sa o žiadosti rozhodne. Žiadosť preto nemožno zamietnuť z dôvodu, že utečenec už nie je v čase rozhodnutia o tejto žiadosti maloletou osobou.

V druhom rade Súdny dvor uviedol, že ak by nebolo sestre maloletého utečenca z dôvodu jej choroby priznané právo na zlúčenie rodiny s týmto utečencom súčasne so svojimi rodičmi, bol by tento utečenec fakticky zbavený svojho práva na zlúčenie rodiny s rodičmi, keďže rodičia sa nemôžu prisťahovať k svojmu synovi bez svojej dcéry. Takýto výsledok by však bol nezlučiteľný s bezpodmienečnou povahou tohto práva a spochybnil by jeho potrebný účinok, čo by bolo v rozpore tak s cieľom smernice o práve na zlúčenie rodiny, ako aj s požiadavkami vyplývajúcimi z Charty základných práv Európskej únie, ktoré sa týkajú rešpektovania súkromného a rodinného života, ako aj práv maloletej osoby, ktoré je uvedená smernica povinná zaručiť.

V treťom rade Súdny dvor konštatoval, že od maloletého utečenca ani od jeho rodičov nemožno požadovať, aby mali pre seba a pre vážne chorú dcéru dostatočne veľké ubytovanie, zdravotné poistenie, ako aj dostatočné príjmy. Je totiž prakticky nemožné, aby maloletý utečenec bez sprievodu tieto podmienky splňal. Rovnako je pre rodičov takejto maloletej osoby mimoriadne ťažké splniť tieto podmienky ešte predtým, ako sa k svojmu dieťaťu prisťahujú. Ak by teda možnosť zlúčenia rodiny maloletých utečencov bez sprievodu s ich rodičmi závisela od dodržania uvedených podmienok, viedlo by to v skutočnosti k zbaveniu týchto maloletých osôb ich práva na takéto zlúčenie.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadne zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ [Smernica Rady 2003/86/ES](#) z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny.

² V rozsudku z 12. apríla 2018, [C-550/16](#), Súdny dvor už rozhodol, že maloletá osoba bez sprievodu, ktorá sa stane plnoletou počas konania o azyle, si zachováva svoje právo na zlúčenie rodiny. Takáto žiadosť o zlúčenie rodiny však musí byť podaná v primeranej lehote, teda v zásade tri mesiace odo dňa, keď bolo dotknutej maloletej osobe priznané postavenie utečenca (pozri tiež tlačové komuniké č. [40/18](#)).